

Название то »водородъ« ще ся покаже на мнозина за съвсѣмъ ново; иъ щомъ го нарѣчемъ съ общото име *газъ*, тогава сѣки ще каже, че той е видялъ и глѣда сѣки вечеръ (ако е на пр. въ Ц-градъ), какъ този газъ гори въ фенери тѣ на улици тѣ (на Перък), и не единъ пътъ ся е въсхишавжълъ отъ рогата та му, макаръ, собственно да кажемъ, че газъ тъ, кой ся употребява за освѣщение, не е чистъ водородъ, а *въглеводородъ*, сир. съединение на водородъ съ въглеродъ.

Отпушете газовъй кранъ, и вый нищо нѣма да забелѣжите, газъ тъ излязва отъ тамъ незабелѣжено за око то; иъ доближете до него запалена книжка, и вый ще видите, че частъ отъ пламъкъ тъ като че ще ся отдѣли отъ горящъ тѣ книжкѣ и ще падне връхъ отвърстие то на кранъ тъ и продължава тука да гори. Това падане на пламъкъ тъ, отъ горѣ на долу е, впрочемъ, оптически обманъ (лъжа), кого то, при малко едно размысловане, лесно можемъ да си го обяснимъ: кога то ся доближи запалена та книжка къмъ оттуленый кранъ, испърво ся запалвжътъ горни тѣ частици на газъ тъ, кой истича, послѣ слѣдующы тѣ по надолу, дѣто то пламъкъ тъ не доде до самий тъ кранъ, дѣто той и продължава да гори, до дѣто изъ дупкѣ тѣ излазя газъ.

За примѣръ, ный приведохме газово то освѣщение, за да покажемъ, че водородъ тъ не е газъ, съвсѣмъ неизвѣстенъ, или такъвъ, кой то ся не срѣща въ общежитие то, защо то влезя въ съставъ на освѣтителный тъ газъ. А сега ный ще минемъ да разглѣдаме чистый тъ водородъ.

Водородъ го наричжатъ отъ това, че той съставя едно отъ главны тѣ начала на водж тѣ. Вода та — кладенчева била тя, рѣчна, езерска, или морска — не е просто вещество, а състои изъ двѣ въз духообразны тѣла: водородъ и кислородъ.